

s svoje posesti pri Sv. Emi v Celje. Na cesti med St. Jurjem in Štorami je srečal voznika, ki se mu ni ognil. G. dr. Ogrizek je od strani zadel ob voz in padel z motorjem vred. Padec je bil toliko nesrečen, da si je zlomil levo nogo in so ga poklicani reševalci prepeljali v celjsko bolnišnico. G. doktorju želimo skorajšnjega okrevanja!

Smrtno ponesrečil s kolesom. Ivan Perc, 21 letni delavec iz Loke pri Žusmu, se je vračal iz Volčje jame na kolesu navzdol po klancu. Zgubil je ravnotežje, padel in pri padcu mu je počila lobanja ter je dobil tudi sicer tako hude notranje poškodbe, da jim je podlegel drugi dan po nesreči v celjski bolnišnici.

Smrtna avtomobilska nesreča. V noči na 12. avgust je postal znani ljubljanski industrijalec Rudolf Zaloker žrtev avtomobilske nesreče na cesti med Ihanom in Ljubljano. Zaloker je sam šofiral avto proti Ljubljani in je najbrž vzel cestni ovinek prenašlo. Radi prevelike brzine, s katero je vozil, je zgubil oblast nad avtomobilom, ki se je dvakrat prekucnil, Zalokerja je pognalo v loku iz vozila in je obležal z zlomljeno hrbtenico. Smrtnonevarno poškodovani je dajal pri najdbi še znake življenja in radi tega so ga prepeljali v ljubljansko »Leonišče«, kjer so ga koj operirali. Vkljub operaciji Zalokerju ni bilo več pomoči in je podlegel poškodbi. Pokojni je bil znan športnik in je bil napram raznim športnim društvom zelo radodaren, zato ga bodo društva težko pogrešala.

Cirkularka mu je odrobila levico. Jakob Puc, 20 letni delavec iz Martinjehriba pri Logatcu na Notranjskem, je bil zaposlen pri cirkularki, ki mu je odsekala levo roko pri komolcu. Hudo poškodovanega so spravili v ljubljansko bolnišnico.

Smrtna nesreča pri streljanju iz stare puške. V Lužinah pri Gornjem gradu so streljali za poskušnjo iz stare puške. Enajsti strel je pogodil po nesreči Franca Oblaka, ki je stal v gruči fantov. Smrtnonevarno ranjenega so koj po nesreči prepe-

ljali v ljubljansko bolnišnico, kjer mu ni so mogli več pomagati radi prehudih notranjih poškodb.

Smrtonosna poškodba pri podiranju starega zidu. V Ljubljani v Kotnikovi ulici sta podirala star zid 29 letni delavec Marjan Žagar, doma iz Žage pri Jesenicah, in Jakob Keček, ki je po rodu iz Stare cerkve pri Cezanjevcih v Ljutomeru. Težko staro zidovje se je porušilo na oba in ju pokopalo pod seboj. Keček je dobil samo lažje zunanje poškodbe, Žagar pa tako hude na znotraj, da jim je kmalu po prepeljavi v bolnišnico podlegel.

Pil vodo v potoku in utonil. Karl Šunko je šel pomagat svojemu sinu drobit gramoz v Laze. Pri mostu, ki veže Planino in Laze blizu jugoslovansko-italijanske meje, se je podal k potoku Unec, da bi se osvežil s hladno vodo. Ko je pil vodo, mu je postalo slabo in je omahnil z obrazom v vodo ter utonil v 7 cm globoki vodi. Šunko je bil doma iz okolice Maribora, kjer je vršil v mladih letih sodarsko obrt.

Inozemski avto smrtno povezil starejšo gospo. Pri Kranju je povozil inozemski avto 64 letno gospo Karlo Luznarjevo, ženo upokojenega nadučitelja in ravnatelja tiskarne Sava v Kranju. Smrtnonevarno poškodovano so prepeljali koj v ljubljansko bolnišnico, kjer je v noči po nesreči izdahnila.

Večje in manjše požarne nesreče. V Slivni pri Vačah nad Litijo so doživeli pred kratkim kar dva požiga. Posestniku Kotarju je uničil podtaknjen ogenj kozolec-samec, v katerem se je sušilo žito. Zgorelo je tudi več gospodarskega orodja. Istotam je pogorel s krmo napolnjen Čevljev kozolec-dvojnik. Rešiti se ni dalo ničesar in so s kozolcem vred zgoreli vozovi in razno gospodarsko orodje. Čevlju je pred letom pogorel hlev. V Slivni so ljudje preplašeni radi požigalčeve roke, ki je na delu v nočnih urah. — Iskra iz lokomotive je najbrž zanetila ob železniški progi Pragersko—Majšperg 12.000 kg zloženega sena, ki je bilo last posestnice Terezije Trčko iz Stražgojncev. — V Sto-



CROATIA BATERIJE

50
najcenejše
in
najboljše!

govcih pri Ptujju je nekdo zažgal posestniku Francu Kašpert 15.000 din vreden škedenj.

VELIKA POŽARNA NESREČA NA DRAVSKEM POLJU

Velika požarna nesreča je zadela občino Cirkovce na Dravskem polju. Požar je oškodoval sedem posestnikov za 350.000 dinarjev.

Rdeči petelin se je pojavil najprej v kolarnici posestnika Jožefa Kmetec v Cirkovcah. Otroci so bili sami doma, ker so bili odrasli zaposleni zunaj na polju. Nerazodna otročjad je nekje iztaknila vžgalice in zanetila ogenj v kolarnici, ki je bila takoj v objemu plamenov, katerim otroci niso bili kos. Hitro je preskočil ogenj še na sosedna gospodarska poslopja Valentina Pernet in Terezije Kajžer, ki sta pogoreli do tal. Zgorelo je precej poljskih pridelkov, krme in orodja. Gasilci so se zamogli z največjim trudom brigati za omejitev požara, ki je povzročil 130.000 din škode.

Komaj so se vrnil gasilci po trudapolnem gašenju, že so morali odbrzeti proti večeru v sosedne Stražgojnce, kjer so zanetili igrajoči se otroci ogenj v gospodarskem poslopu posetnika Jožefa Klasinc. V nekaj minutah se je razmahnil ogenj na sosedna gospodarska poslopja Antona Pristovnika in Simona Hergo. Gasilci niso mogli prav gasiti, ker je ogenj z bliskavico uničeval lesena in s slamo krita poslopja, pač pa so preprečili, da ni zavzel ogenj večjega obsega. Deloma z zavarovalnino krita škoda znaša 170.000 din.

Nenadoma se mu vrnil spomin po petih letih

V bolnišnici v St. Germainu pri Parizu se je pripetil izreden dogodek, ki je v zdravniških krogih vzbudil največjo pozornost. V tamošnjo bolnišnico namreč je pred petimi leti prišel neki bolnik, ki je izgubil spomin. Iz svojega prošlega življenja se ni spomnil ničesar več. Vsa prizadevanja največjih živčnih strokovnjakov so bila zaman. V ostalem se je bolnik telesno dobro počutil. Letos, dne 6. julija, pa so se bolniku kar nenadoma in nepričakovano odprla vrata v prošlost in kot v blisku se mu je vrnil spomin na vse prošlo življenje. To se je zgodilo, ko je bila pri njem neka njegova nekdanja znanka, ki se je pozneje

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

32

»Sam zlodej te je nosil. Menda vendar ne boš tajil, da nisi kradel!« je zapretila Špela.

»Svoje priče bom predlagal pa bo... Toda zdaj ti hočem nekaj drugega povedati,« je dejal z grozno resnobo; »še ta teden zanesem ukradene reči v Kaplo na tak kraj, da jih bodo našli. Zavezane so v tvojo ruto; to poznajo vsi, ki so kdaj koli na Fužini pili. Dólarjeva Maridlja bo prisegla, da je to tista ruta, ki si ji jo utajila. Potem ti ne pomaga nič, pa taji, kolikor hočeš, in vali krivdo, na kogar hočeš; nihče ti ne bo verjel. Sama v svoji zanki se boš ujela. Pa te ne bodo le na sramoto, na vislice te bodo in prav ti je tako.«

Bleda ko stena je stala Špela pred njim in je šklepetala z zobmi.

»Kar sem rekel, to bom storil. Ti me poznaš,« je nadaljeval neusmiljeno. »Mir hočem pred tabo enkrat za vselej. Zdaj pa: amen! — Sultan, pojdiva!«

Hotel je mimo nje. Tedaj se ga je oprijela z obema rokama in zaihtela v smrtnem strahu:

»Anza, Anza, usmiljen bodi, ne pehaj me v nesrečo! — Saj ne bom ničesar povedala, ne besede ne nikomur. Ne bom ti več napoti — tudi pri Veroniki ne — prisegam ti, da ne.«

Obstal je in gledal temno in mrko pred se. Nekoliko časa je okleval, potem je rekel zamolklo:

»Naj bo, zadnjič še se te usmilim! ... Prihodnje dni bom skrivaj vrnil ukradene reči, pa tako, da ne bodo mogli nikogar osumiti. Jaz bom vesel, da se vendar že rešim krivičnega blaga, ti pa si tudi lahko vesela, ko bo temu kraj. Toliko ti pa povem, da si bom tvojo ruto in to ali ono drobnarijo hranil, da te vedno še držim, če bi ti bilo še kdaj treba na jezik stopiti.«

»Si lahko brez skrbi. Še čuti ne maram več za to prekleto kupčijo.«

»Zdaj pa pojdi in glej, da te ne srečam več!« je velel.

Zažvižgal je psu in krenil v hrib. Špela je bežala, ne da bi se še kdaj ozrla.

V Šmarju je vse že davno spalo. Pravkar je odbila ura v zvoniku dvanajst. Dež je hl enakomerno in brez prestanka, po vaških uličicah je bilo temno kakor v rogu in dva, ki bi se bila srečala, bi se ne bila videla, dokler se drug v drugega ne bi bila zaletela.

Le na Tratnikovem domu, ki je bil deset korakov od mežnarije, je bilo okence na kraju hiše svetlo. Tu je čula mati pri bolnem otroku in lučca, ki je brlela na mizi, je odsevala na mežnarijo.

Drugi dan za že omenjenima požarnima nesrečama, in sicer tekom 24 ur, je zgorelo v Zgornjih Jablanah gospodarsko poslopje posestnika Antona Safošnika, ki ima 50.000 din škode. Pri Safošniku je vzrok požara neznan. Pri gašenju so pomagali pridno Cirkovčani, ki so z domačini rešili iz gorečega poslopja, kolikor je bilo mogoče.

Razne novice.

»Kmetijski list« piše (11. avgusta), da »visoko in odkrito spoštuje vero in cerkev«. Katero vero in cerkev? Katoliške že ne, ker se v istem članku izreka zoper konkordat med drugim iz razloga, ker baje dovoljuje cerkvi »absolutno nadzorstvo nad našim šolstvom«. To je kajpada laž, ker v konkordatu ni niti sledu o kakšnem nadzorstvu cerkve nad šolstvom, kamo-li o kakšnem absolutnem nadzorstvu. Če pa »Kmetiskemu listu« ni po godu, ako zahteva katoliška Cerkev verski pouk in versko vzgojo mladine, s tem dokazuje, da je in ostane liberalec hinavec, ki samo hlini neko spoštovanje do vere in cerkve.

G. ban po toči najhujše udarjenemu kraju. G. ban dr. Natlačen si je ogledal 12. avgusta Buče in druge kraje od Buč do Sotle, ki so bili najhujše prizadeti od toče in viharja 26. julija. G. ban je videl na lastne oči strašno razdejanje ter je zasilgural prvo in še nadaljno pomoč, katero bo naklonila prizadetim banska uprava.

10.000 dinarjev iz lastnih sredstev je nakazal g. notranji minister dr. Anton Korosec za po toči in viharju prizadetim v banovinski pomožni sklad, ban g. dr. Natlačen pa istotako iz lastnih sredstev 1000 dinarjev.

Nova bolniška zgradba v Mariboru. V Mariboru so dogradili zadnje dni v Magdalenskem predmestju novi paviljon mariborske splošne bolnišnice. Nova in moderno zgrajena stavba je dolga 83 m, široka je 15 m in visoka 23 m. Zgradba se bo sušila preko zime in pridejo v njo pri-

Vse je bilo tiho in mirno, edino dež je vztrajno škrahljal in po žlebu curljal, vsake četrt ure pa je udarilo v zvoniku.

Bilo je kakih deset minut po polnoči, ko so se začeli koraki proti cerkvi sem gor. Ali je bil moški ali ženska, tega ni bilo mogoče ločiti. Videti ni bilo kaj. Iz korakov bi sklepal, da je moški. Šele ko je prišel mimo Tratnika, ga je motni svit iz okenca za trenutek rahlo objel. Velika, črna postava v košati obleki je obstala pred mežnarijo, stopila k hiši in se motala po hodniku okoli nje, čez nekaj časa pa se je vrnila in spet obstala pred njo, potem pa naglo zavila po isti poti nazaj.

Dež je škrahljal, enakomerno je curljal po žlebah, korak čudnega ponočnjaka pa se je izgubil v daljavi.

Minulo je četrte ure, pol ure — tedaj se je v zidovju nasproti mežnariji nekaj zganilo. Pojavila se je druga postava, ki je bila manjša in urnejša od prve. Po bliskovito je švignila čez ulico k mežnariji, splazila se na leseni hodnik in tu v kotu nekaj brskala, da se je začulo rožljanje.

Minuli sta morda dve minuti, ko je spet prilezla po stopnicah nazaj in kakor mačka tiho zdrknila čez ulico. Kdor bi bil tenko videl, bi bil spoznal, da je ženska, ki pod pazduho nekaj nosi. Menda je še preudarjala, kod naj se zasučje, potem pa jo je udrla v nasprotno smer, kakor ona prva ponočna prikazen, in je odhitela.

Ko sta se drugi dan popoldne vračali dve kmetici

Primarij dr. Franjo Radšel

specialist za pljučne bolezni,
je otvoril zdravniško prakso v Mariboru,
Majstrova ulica 15 — Rentgen — Telefon
25-16 — Ordinira od 11—12 in od 15—16.
(Ob četrtkih ne ordinira.)

hodnje leto oddelek za očesne bolezni, trahom in kožne bolezni.

Po 20 letih dobili električno luč. Falska elektrarna je že 20 let v obratu. Vasica Fala in falski grad sta dobila šele sedaj električno luč, kateža je zasvetila 14. avgusta prvič. Falski kolodvor je pa niti sedaj še nima...

Po štirih mesecih izpuščen iz preiskave. 23. marca zvečer je bila v Dobu pri Domžalah v hišni veži štirikrat udarjena od neznanca Franciška Sotlar, poprej omožena Jagodič. Sotlarjeva je po dveh dneh umrla radi poškodb. Dne 5. aprila so izročili orožniki v ljubljanski preiskovalni zapor 60 letnega Antona Sotlar, moža rajne. Zaslišanje 15 prič, razna poizvedovanja in opis družinskih razmer pri Sotlarjevih so bili tolikanj razbremenilni za starega moža, da je državno tožilstvo ustavilo kazensko preiskavo in je bil Sotlar izpuščen.

Sanatorij v Mariboru, Gosposka 49, tel. 23-59, je najmoderneje urejen zlasti za operacije. Dnevna oskrba I. razreda Din 120, II. razreda Din 80. Hranilne knjižice se vzamejo v račun. Vodja sanatorija specialist za kirurgijo Dr. Černič. 964

Advokat dr. Klor Franc se je preselil s svojo pisarno iz Kozjega v Celje, Cankarjeva 7, I. n.

Obžalovanja vredni slučaji.

Konjski tatovi na delu. Mariji Veronik, posestnici na Zg. Kapli, so ukradli neznanec iz hleva dve kobili z opremo. Najbrž isti tatovi so odpeljali na Breznem ob Dravi posestniku Ferdinandu Hriberniku 3000 din vreden voz in so se odpeljali proti Mariboru.

Kar dva v prestovoljno smrt. Pri Žugmanovem križu na Vrhovskem hribu pri

iz Kaple, sta tam nad Šmarskimi pečmi našli konec zlate verižice s starim cekinom. Malo prej sta srečali mežnarjevo Veroniko, ki je bila na poti dol v Kaplo. Ko sta kmetici prinesli, kar sta našli, župniku, je ta takoj spoznal, da so to koščki onih dragocenosti, ki so jih neznanci hudobneži ukradli Mariji. Videl je tudi, da so zlatniki iz verižice na več krajih že izkrhani in pobrani.

Dva dni nato je našel neki pastir zunaj na Klemenovem vrhu, kjer je Veronika rada posedala, če je pletla ali kaj vezla, kos svile, ki je bila z zlatimi nitmi pretkana, na nji pa je bilo nekoliko prišivanih biserov, nekaj pa jih je bilo očitno že potrganih.

Tudi ta košček so spoznali, da je ukraden iz šmarske cerkve.

Obe ti najdbi sta napravili mnogo marnjev in ljudje so si jeli to in ono misliti.

Kar čez noč pa je odnekod prišel glas, ki je bil tak, da si je moral vsak, ki je po pameti preudaril, reči, da ga je mogel le kak hudobnež spraviti v svet. Raznesel se je najprej v Kapli, potem pa naglo po vsem Šmarju — sprva potihoma, le od ust do ust, potem pa že čez cesto, z okna k oknu, od hiše k hiši: da so mežnarjevi vso faro za nos potegnili, ko so ji natvezli tisto zgodbo o božjem ropu, v resnici so oni sami pobrali Marijine dragocenosti.

Prihodnje dni je v Cvitnikovih krčmi v Kapli že dopoldne nekoč sedelo kakih deset mladih moških,

Sv. Marjeti ob Pesnici so našli 13. avgusta zvečer s strašnimi od strelav razstreljenima glavama Emerika Čuš, 27 letnega brezposelnega tkalca, in 23 letno tkalko Štefko Deržol. S puško enocevko je Čuš najprej ustrelil svojo izvoljenko, nato pa še sebe na ta način, da je pritrdil na petelina vrstico, ki jo je navezal na nogo in sprožil. Čuš je zapustil poslovilno pismo na mater.

Delavec se zastrupil z lizolom. V Čreti pri Sv. Lenartu v Slov. goricah so našli na travniku v hudih krčih 25 letnega delavca Rudolfa Kolmanič. Zdravnik je ugotovil zastrupljenje z lizolom in odredil prevoz v mariborsko bolnišnico, kjer je nesrečnež v nepopisnih mukah umrl.

Smrt ga je doletela, ker je preveč pil. Jakoba Budjo, 48 letnega kovača iz Sp. Korene pri Sv. Barbari v Slov. goricah, so našli na cesti mrtvega. Zdravniška preiskava je dognala, da je Budjo zadela srčna kap radi preobilne pijače.

Razočarani vlomilci. Nočni vlomilci so obiskali pisarno župnega urada na Zgor. Polskavi. Pretaknili so vse omare in kote, kjer so iskali zaman denar. G. župniku so odnesli dve britvi in nekaj žganja.

Udarec s kolom. V Dobrovcah na Dravskem polju so našli nezavestnega v krvi 32 letnega Stanka Klešič, katerega je nekdo v noči napadel in pobil s kolom. Poškodovanega so prepeljali v bolnišnico v Maribor.

V tovarno so vlomili. Na Dominikanskem trgu v Ptujju je tekstilna tovarna Ferda Pihlerja in druga. To tovarno so obiskali nočni vlomilci z dvorišča Dominikanske vojašnice. Iz tkalnice so odnesli 117 m platna v vrednosti 1640 din.

Nevaren zabodljaj. 31 letni posestnik Mihael Pukiš iz Formina pod Ptujem je prizadjal v prepiru svojemu sosedu Ludviku Muršičko zabodljaj v prsa. Sunek z nožem bi bil lahko smrtonosen, ker je oddaljen le malenkost od srca.

Nedeljsko delo končalo s smrtjo. Poročali smo, da je udarila strela v Doliču pri Sv. Urbanu pri Ptujju na domačiji posestnice Marije Male v hišo, ki je zgorela. Pri

izpričala, da je njegova sestra. Bolnik je takoj, ko je zagledal svojo sestro, planil iz postelje ter povedal, da se piše Jean Prüfer, da je bil profesor računstva na gimnaziji v Metz, da je poročen in ima toliko in toliko otrok. Po teh besedah se je mož od živčne preobremenjenosti zgrudil na tla in začel jokati kot otrok. Po peturnem počitku, ko je bil tako rekoč v polni nezavesti, se je zopet zbudil kot popolnoma zdrav in normalen človek. Samo o tistih letih, ki jih je v bolnišnici preživel, mu je spomin odpovedal.

Vojne izgube avstro-ogorskih narodov
Velike ali majhne?
Nemec baron Werkman je na to odgovoril: Vsa